

джерело підвищеної небезпеки (ст. 1187 ЦК). А особа, яка здійснює діяльність, що є джерелом підвищеної небезпеки, відповідає за завдану шкоду, якщо вона не доведе, що шкоди було завдано внаслідок непереборної сили або умислу потерпілого.

Деякі умови виконання повітряних перевезень українським авіаперевізником.

Авіаперевізник зобов'язаний надавати послуги з повітряних перевезень в обсягах і на умовах, передбачених сертифікатом експлуатанта, ліцензією та наданими йому правами на експлуатацію повітряних ліній. Якщо цього вимагають міжнародні договори України або законодавство держави, до якої будуть здійснюватися повітряні перевезення, уповноважений орган з питань цивільної авіації додатково до наданого права на експлуатацію повітряної лінії письмово інформує про це компетентний орган цієї держави.

Вся проблема полягає в недосконалості нашої законодавчої бази. Не секрет, що часом договірні зобов'язання просто не виконуються в силу тих чи інших причин. У таких випадках, хоча на папері і передбачена відповідальність, вона не настає, тому що немає суворого дотримання закону. Перш, ніж говорити про договір перевезення, необхідно відрегулювати закон в тій його частині, яка стосується саме покарання за невиконання зобов'язань за договором.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Шульженко Ф. П. Транспортне право: Навч. посібник / Ф. П. Шульженко, О. О. Гайдулін. – К.: КНЕУ, 2005. – 244 с.

УДК 629.7.067 (043.2)

Костиріна М. В., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ЗАХИСТ ДІЯЛЬНОСТІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ ВІД АКТИВ НЕЗАКОННОГО ВТРУЧАННЯ

Цивільна авіація складає невід'ємний елемент транспортної галузі і має важливе значення для господарства України. Але авіаційний транспорт є одним із найбільш уразливих об'єктів і може становити значну загрозу для населення. Експлуатація авіаційного транспорту, виходячи зі змісту ст. 1187 Цивільного кодексу України, становить джерело підвищеної небезпеки [2]. Тому безпека цивільної авіації має особливо важливе значення.

Взагалі, авіаційна безпека – це комплекс заходів, а також людські та матеріальні ресурси, призначені для захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання в її діяльність [1]. Уповноваженим органом з питань цивільної авіації, який відповідає за розробку, впровадження та забезпечення виконання Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації, є Державна авіаційна служба України (Державіаслужба України).

Завданнями Державіаслужби України є: внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору; реалізація державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору; здійснення державного контролю та нагляду за безпекою цивільної авіації; сертифікація та реєстрація об'єктів і суб'єктів цивільної авіації та ліцензування авіаційних перевезень тощо [3].

Актом незаконного втручання в діяльність цивільної авіації є акт або спроба скоєння акту, що створює загрозу безпеці цивільної авіації на землі та в повітрі, а саме: 1) незаконне захоплення повітряного судна в повітрі; 2) незаконне захоплення повітряного судна на землі; 3) захоплення заручників на борту повітряного судна, на аеродромі або в аеропорту; 4) насильницьке проникнення на борт повітряного судна, у зону обмеженого доступу аеропорту (аеродрому) або в місця розташування наземних засобів зв'язку, навігації, спостереження; 5) розміщення на борту повітряного судна, в аеропорту, зоні обмеженого доступу, що охороняється, аеродромі зброї, небезпечного пристрою або матеріалу, що може створити потенційну загрозу безпеці цивільної авіації; 6) надання неправдивої інформації, яка ставить під загрозу безпеку пасажирів, членів екіпажу повітряного судна в повітрі або на землі, або безпеку осіб, персоналу в аеропорту, на аеродромі.

Суб'єкти авіаційної діяльності на підставі Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації розробляють та на регулярній основі оновлюють свої програми авіаційної безпеки і здійснюють заходи щодо захисту цивільної авіації від актів незаконного втручання, а саме: постійно проводять оцінку ризиків та рівня загрози безпеці цивільної авіації з метою впровадження відповідних рівню загрози заходів безпеки; за результатами оцінки рівня загрози визначають всі або окремі рейси будь-якого експлуатанта як рейси підвищеного ризику із застосуванням посилених заходів безпеки в аеропортах України, а також включенням за окремим рішенням Кабінету Міністрів України до складу екіпажу повітряного судна озброєних спеціально підготовлених працівників правоохоронних органів на невизначений або певний час залежно від рівня загрози; з урахуванням оцінки рівня загрози уповноважений орган з питань цивільної авіації

визначає перелік держав та аеропортів, до яких тимчасово заборонено чи обмежено польоти повітряних суден експлуатантів.

З метою унеможливлення пронесення на борт повітряного судна або в зону обмеженого доступу, що охороняється, зброї, вибухівки або інших небезпечних предметів, речовин тощо, які можуть бути використані для здійснення акту незаконного втручання і пронесення яких не дозволяється, застосовуються: 1) контроль за доступом осіб та транспортних засобів і контрольованих зон аеропортів (аеродромів) та зон обмеженого доступу, що охороняються; 2) контроль на безпеку персоналу, транспортних засобів, яким надається доступ до зон обмеженого доступу, що охороняються; 3) охорона, контроль доступу, передпольотний (післяпольотний) та спеціальний огляд повітряного судна; 4) контроль на безпеку членів екіпажу, пасажирів, ручної поклажі, багажу, вантажу, кур'єрських і поштових відправлень, польотних та аеропортових поставок, бортових припасів, включаючи бортове харчування тощо.

Отже, слід зазначити, що Державна авіаційна служба України вживає всіх необхідних заходів щодо забезпечення безпеки пасажирів та екіпажу повітряного судна, яке зазнало акту незаконного втручання під час їх перебування на землі, до того часу, поки вони не будуть в змозі продовжити виконувати свій політ.

Література

1. Положення про Державну авіаційну службу України: Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 398/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dkpr.gov.ua/info/1887.htm>
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.
3. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 20 лютого 2003 р. № 545-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 17. – Ст. 140.